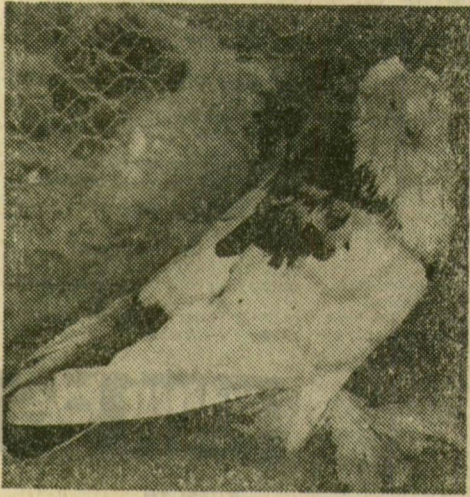

Díszpéldányok

Egymásra nézve — szemtől szembe, galambom

— Az úgy volt — kezdem a magyarázkodást a kedves nejemnek —, hogy én tényleg a Marx térre indultam, és le is szálltam a troliról, és meg is céloztam a zöld-ségeskőfa standját, de az az igazság, hogy „a tábla közbeszólt”. Bözsi néni zöldségeit nem hirdette semmi, a jómadarakét viszont egy akkora tábla, hogy kettőből már három pingpongasztal jött volna ki. Hogyaszondja: szombat, vasárnap galambkiállítás! És tódult a nép! En meg, ugye, a nép egyszerű fiának (munkásszülők parasztyerve) tartván magamat, nem mentesülhettem a tömegmozgalom tömegvonása alól, ennél fogva Bözsi elvtársnő, a zöld-ségeskőfa elemem sosem hiányzó láncszeme, csak egy füstcsíkot látott belőlem, mint éppen besüvittem a csábító felirat jóvoltából a piactéri pavilonba.

Hű, galambom! Hogy mi csoda felhajtás volt ott! Ha nem lettek volna ketrecek, biztos írhatnám, hogy galamb galamb hátán... de sajnos — erősítették meg ez utóbbit egyes hevesen turbékoló hímek —, így csak türelmesen üldögélő tollas jószágok seregét láttam, amint epedve várják, hogy itatójukba fagyott vizük felengedjen.

Volt itt minden, mi (macska)szem-szájnak ingere. Szegedi magasszálló keringő, majd Szegedi magasszálló keringő, és nem kevésbé Szegedi magasszálló kerin-

gő! Amott egy tyúkanyónyi böhöm nagy Mondain, majd egy... kettő... akárhány... persze, Mondain... vagyis komputergyorsaságú agyammal rögtön átláttam, hogy galamb és galamb között is lehet különbség, különben mi a fenének mutogalnának annyi egyformát.

És bírálók is vannak. Ki választják a szigorúan megadott mérce szerint, hogy a sok egyforma közül melyik a legegyszerűbb. „Ennek lapát a farka” — hangzik a mínusz pontot hozó kritika. (Nyilván a nem lapátfarkú példány az igazi abban a kategóriában!) „Ez egy kicsit buflifejú”, ami persze itt is pontlevonást jelent összerúgásból, amaz azért kap jobb bizonyítványt, mert éppen, hogy buflifejú. Mindent a maga helyén! Ahol a bufli kell, ott a nem bufli a selejt, ahol meg a nem bufli... hát tessék kitalálni.

Lényeg, hogy a vizsgázott bírók felelősségük és tenyésztoi, küllembírálati tudásuk — országos minősítésen bizonyított — birtokában szigorúan bevasalják a kiállított fajták jellegzetes tulajdonságait. Mármint a fajtamintákhoz, a standardhoz képest. A bírálati lap azt jelenti, ez olyan, ahogy a nagykönyvben megírták. Ilyen „szűz” lap a kiállítás nem volt. A beírt pontok levonásértékeket jelölnek a maximális számpontból.

Üzemzavar esetén is

„Nálunk ez rendes munkanap”

Soha nem felejttem, amikor éjszakai műszakban dolgoztam, és reggel mint hősök „húztunk el” égő szemekkel a délelőtti szakaszon, s valami megmagyarázhatatlan büszkeség áradt szét bennünk. Oszintén, a délelőtti szakaszt egy kicsit mindig lenéztük, mi éjszakaiak. Talán így van ezzel sok olyan ember is, aki a pirosbetűs pihenőnapon kenyeret süt, fűti a kazánt, javítja a „lerobbant” szövőgépet, trolit, villámot vezet...

A 4-es villamos végállomásán Földeák Imréné reggel fél 8-tól háromnegyed 3-ig dolgozik a jegyárúsió pavilonban.

— Nagyon nehéz a vasárnapi műszak, hiszen ez a nap a családé kellene, hogy legyen. Szerencsém, hogy szeretem a munkám. Sajnos nagyon sok türelmetlen, ideges emberrel is találkozom...

Közben berobog a 4-es, és Szalai Katalin villamosvezető máris kiszól a várakozóknak: — Szíveskedje-

nek felszállni, mert azonnal indulok vissza... Most ketten vannak a tarjáni végállomás és az Anna-forrás közötti szakaszon, s úgy mond non-stop járat szállítja az embereket. Hajnali fél 5-kor kezdett. A vasárnapi műszakról ennyit mond:

— Nincs ebben semmi különleges. Hozzászoktunk. Nálunk ez rendes munkanap. Ilyenkor a férjem főz, s mindig meglep valami finom „estebédjel”.

A KSZV díszpécserétől megtudom, hogy műszaki hiba miatt két villamos közlekedett tegnap délelőtt Tarjántól az Anna-forrásig, és kettő az Anna-forrástól Ságvári-telepig. A hibát délután 1 órára elhárították, és ettől kezdve már hat villamos közlekedett a 4-es vonalán.

A Radnóti gimnázium előtt hangos „sikoltással” kanvarodik el a „sárga kigyó”. Két végtelenbe nyúló egyenlőségjelként csillannak meg a sínek, a vasárnapi déli napsütésben...

B. L.

Végül is, mint Hajós Ferencről, a 39-es számú Szegedi Galamb- és Kisállattenyésztők Egyesületének titkárától megtudtam, a múlt hét végi kiállításon részt vevő 47 tenyésztő 410 galambja — a tömeget adó fajtákkal együtt — összesen 15 fajtát képvisel. Az „egybegyűjtött” díjak alapján a versenynek beillő kiállítás legeredményesebb tenyésztője Hajós Ferenc lett, négy szingyöztes magasszálló keringőjével. Sánta Sándornak egy fajta — és egy szingyöztes galambja vitte el a pálmát, ugyanebben a kategóriában. A díszgalambok gazdái közül Faragó Mihály Alföldi buga fajtából származó „védencei” öt kiváló minősítést kaptak, a strasser-fajtagyöztések gazdája Nagy Jenő, a King-galamboké Erdős Dániel... (Sajnos, több díj, mint nyomdafesték!)

Hobby, állatszeretet, üzlet? Egyik is, másik is. Sőt sport. Így is mondják a galambszeretők egymásnak: sporttárs. Galambpéldényeknek viszont aligha nevezhetők, mert mint percek alatt kiderült, jelenleg éppen három egyesület van belőlük — s nem azért, mert osztódással szaporodnak. A szakadást eredményező vitákhoz semmi közünk, borítsa a múltat békegalamb szárnya...

Inkább dicsérjük az eredményeket, mert azokat is hirdetik. A táblán egy sereg kedves kis jószág ketrece fölött ez áll: „Öreg budapesti keringő, 1984. évi vidéki és országos verseny győztese. Varga András csapata. Országos döntő hosszidő: 10 óra 18 perc.” Vagyis az apró jószágok tíz és egyegy óránál többet töltöttek levegőben. Ez senmi. A kiállításon két napig ülték egyfolytában a ketrecekben!

— Az úgy volt — mondom délután 3-kor villámlo szemű kedves nejemnek —, hogy én tényleg akartam zöldséget hozni a levešbe, de tudod, megakadt a szemem egy gyönyörű angol begyesen...

A többire nem emlékszem, de hogy a kapcsok a fejemben jól tartanak, az biztos!

Igriczi Zsigmond

Szén- és gázszállítások

A hét végén, hétköznapinál volt a teherpályaudvarokon. A MÁV szegedi igazgatóságához tartozó állomásokra 860 vagon érkezett. Berakodásra 213 kocsit küldtek a vállalatokhoz. Kiemelten kezelték az energiahordozókat: ásványolaj és propán-bután gáz szállítására szombaton 36 vagon adtak, vasárnapi berakásra további 9 kocsit kértek.

Hat kocsi a műtrágyát pakoltak, 28-ba pedig gabonát exportra. A legtöbb áru az orosházi üvegyárból ke-

Didereg a retek és elpusztul

— Gazdag ember Tom-bác Izván?
— Biztos nem!
— ???
— Nincs ebben már pénz, csak a munka. Különösen az idén nem akar „fizetni” a sátor.

— Híres ez a falu. Halottam már azt is, hogy télen és tavasszal az ország éléskamrája...

— Az csak volt, uram, most már érdemes volna az egészbe... de hagyjuk ezt! Csináljuk a családdal, amíg szórakoztat.

Csörög a telefon a szerkesztőségben: ha érdeklí Önököt, jöjjenek fényképezni Mihálytelekre, az Új Elet Tsz központjába. Megkezdődött a reteküzret. A primört Csehszlovákiába szállítják.

Köszönet a tájékoztatóért, azonnal indulunk. A január 7-i hír igaz volt, hiszen láttunk reket is, de már akkor sem annyit — 30 ezer csomót — amennyit „beharangoztak”. Hogy mi-

ért? Rettenetesen hideg van, megfagy. Egyszerűen nem lehet szállítani. A helyzet két hét alatt sem változott.

Az idei télen 3 millió csomóra kötött szerződést a Zöldért a mihálytelki és a röskei termelőkkel. Tíz éve 10 millió volt az igény, akkor akadt olyan nap is, amikor 1 millió csomót vettek át. Csökken az igény? Elapad a termelői kedv? Nem tudni.

Tombáczék kedélyállapotát a legjobb szándékkal sem lehet kitűnőnek nevezni. Karba tett kézzel siratják munkájuk gyümölcsét. Három főlíasiatorba vetettek magot, 20 ezer csomóra szerződtek. Ez ideig 1900-at vettek át tőlük, a többivel még tartoznak, önhibájukon kívül, hiszen van mit átadni, de ugye, ez a kutya hideg...

— Mennyi pénzre számítottak?

— Hatvanezerre, de örü-

lünk, ha a befektetett negyven ezer visszajön.

Sajnálom ezt a családot. Három ember hiába dolgozott. Nem a vagyonszerzés vezérelte őket, inkább a lehetőség. Az, hogy az SZKV-nál olyan beosztásban dolgozzanak, ami mellett sok a szabad idő, s amiben nem lehet géimkázni. Elektromosok, illetve a feleség bérletpénztáros, így „a kertjük a gmk-műhelyük”. Természetesen hasznára is számítottak, de tisztességes hasznára. Olyat akartak csinálni, ami a népgazdaságnak, a vásárlónak is érdeke.

— Miért nem adják el a reket az üzleteknek?

— Az, kérem, szerződés-szegés volna.

— Inkább pusztuljon?

— Tehetetlenek vagyunk!

— Mi lesz jövőre?

— Újra dolgozunk, hátha kegyesebb telünk lesz. Tudja, mégiscsak jobb hiába dolgozni, mint hiába hever-

ni!

Ács S. Sándor

Ha „kifakarkják” a fóliásátrak alól, megfagy a retek.

Kötvény a piacon

Közgazdasági hetilapunk tájékoztatója szerint a gazdálkodó szervezetek, a COM-PORGAN, a SZÜV, az MKB—Vörös Csillag Mgtsz, a szegedi általános telefon, ÁFB—OKGT gáz, és az Építőipari Innovációs Alap kötvényeit vásárolhatják. A magánszemélyek által vásárolható kötvények a következők: Pest megyei Ipari-cikereskedelmi Vállalat, SKÁLA, PIÉRT, Somogyi Kereskedelmi Vállalat, Borsod Kereskedelmi Vállalat, Konzum Kereskedelmi Vállalat, Pest megyei Ruházati Kereskedelmi Vállalat, Győr-Sopron megyei Ruházati Kereskedelmi Vállalat, AMFORA, PANNONKER, Budapesti Harisnyagyár, Centrum, Császári Mgtsz, KUNÉP, Nagyrédei Mgtsz, lakossági gázkötvények és kommunális kötvények...

Megívta a maga csatáját a telefonkötvény. Össztűzést kapott jobból-balról, s szépségfoltjai, sebe ellenére talpon maradt, sőt, úgy tűnik, él és virul. A gazdára talált szegedi kötvények, amelyek közül a legnagyobb érdeklődésre számot tartó a

szegedi körzeti telefonkötvény, a tavaly lezárult jegyzési időszak után — mint arról már lapunkban hírt adtunk — mintegy 900 lakosba „meghozták” a rég-várt telefonkészüléket. A posta fejlesztéseinek támogatására befolyt összeg tette lehetővé az igények figyelembevételével megvalósított fejlesztéseket.

Aki telefont kapott, elérte célját, s várja, hogy a kész-
szülék — és az esedékes telefonszámla — után be-fusszon hozzá a kamatból származó pénz is.

Az Állami Fejlesztési Bank területi igazgatóságának vezetőjétől, dr. Kutiván Rezsőtől kapott tájékoztatás szerint azonban nem csupán a kamatra lehet manapság várnai: nagyobb pénzre is. Az utóbbi hetekben ugyanis a már „letermelt”, azaz telefonbekötést eredményező kötvényeket a Magyar Postával közösen kibocsátó ÁFB felvásárolja. Nem vissza, hanem fel, a felvásárló ugyanis csak a bank. A korábbi „tettestárs”, a posta nem! Az továbbra is adja a szegedi körzeti

telefonkötvényt — 25 ezerért. Azokon a területeken, amelyeken megteremtették, vagy a tervszerű (kötvényes) fejlesztés nyomán megteremtik a műszaki feltételeket a bekötéshez, ott a posta továbbra is lehetővé teszi a kötvény megvásárlását.

Ez egyben annyit tesz: ahol engedélyez vásárlást, ott garanciát is ad a bekötésre 1986 végéig. Vehető és adható tehát a postakötvény is. Ezzel az Állami Fejlesztési Bank valójában „beforgatta” a szegedi értékpapírokat is a hazai — nem túl régi — kötvénypiac vérkeringésébe.

A bank, mint vásárló a kötvénytől éppen jár el: a telefontulajdonostól, aki tavaly 25 ezerért vette a kötvényét, s most a bekötés — és szerelés költségeinek levonása után 20 ezret ér a papírja, megveszi 15 ezerért. Aki azzal számol, hogy a kötvény lejártá messze van, a készpénz meg közel, rááll az alkura, s felveszi a 15 ezret. A bank a 15 ezerért felvásárolt kötvényt — a kezelési költséggel megterhelve — 16 ezerért adja tovább a vásárlónak, aki ezt pénzbefektetésnek tekintheti, s mindjárt nyer az üzletben: a 16 ezres kötvény ugyanis 20 ezret ér, s a tulajdonos kamatokat is a 20 ezer után kapja.

Nem keverendő persze össze a felvásárolt és a kibocsátott kötvény — előbbi csupán kamatozó betét-könyvként fogható fel telefonteljesítés nélkül, utóbbi viszont kamatot is, telefont is hoz. Lehet választani, miként az ÁFB többi kötvénye közül. Jelenleg 17 kötvény van forgalomban a hazai kötvénypiacon. A szegedi telefonkötvényen kívül... Lásd: Heti Világ-gazdaság...

Zs. I.